

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 98

Hán dịch: Đời Đại Đường, Tam tạng Pháp sư Bồ-đề-lưu-chí.

Pháp hội 30: ĐỒNG NỮ DIỆU TUỆ

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở tại thành Vương xá trong núi Kỳ-xà-quật cùng chúng đại Tỳ-kheo một ngàn hai trăm năm mươi người và mười ngàn Đại Bồ-tát cùng hội họp.

Bấy giờ thành Vương xá có nữ trưởng giả tên Diệu Tuệ, mới tám tuổi dung mạo đoan chánh xinh đẹp, hình dáng tuyệt đẹp, ai thấy đều vui thích, đã từng thân cận cúng dường trồng các căn lành nơi vô lượng chư Phật quá khứ. Đồng nữ Diệu Tuệ đến lễ chân Đức Như Lai, đi nhiều ba vòng quỳ chấp tay bạch rằng:

*Đấng Vô Thượng Chánh Giác
Làm đèn sáng thế gian
Xin cho phép con hỏi
Sở hành của Bồ-tát.*

Đức Phật dạy:

–Nay cho người tùy ý hỏi, Phật sẽ giải thuyết để dứt lưới nghi.
Diệu Tuệ liền nói kệ thỉnh hỏi:

*Làm sao được thân đẹp
Đại phú và tôn quý?
Lại do nhân duyên gì
Quyến thuộc khó trở hoại?
Thế nào thấy thân mình
Được thọ biến hóa sinh?
Ngồi hoa sen ngàn cánh
Phụng sự ngay Thế Tôn?
Thế nào chứng nhập được
Tự tại thắng thân thông
Đến khắp vô lượng cõi
Kính lễ lạy chư Phật?
Thế nào được không oán
Lời nói được người tin
Trừ sạch các pháp chướng
Lìa hẳn các ma nghiệp?
Thế nào lúc mạng chung
Được thấy chư Phật hiện
Nghe nói pháp thanh tịnh
Chẳng bị khổ não bức?
Đấng Đại Bi vô thượng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xin thương giải thích cho.

Đức Phật bảo Diệu Tuệ:

–Lành thay, lành thay! Khéo hỏi được nghĩa thâm diệu ấy. Lắng nghe kỹ và khéo suy gẫm, Phật sẽ nói cho.

Diệu Tuệ bạch:

–Vâng, bạch Thế Tôn! Con xin muốn được nghe.

Đức Phật dạy:

–Này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp, thì được thọ thân tướng đoan chánh. Những gì là bốn?

1. Chẳng khởi lòng giận hờn đối với bạn xấu ác.
2. An trụ đại Từ.
3. Rất thích chánh pháp.
4. Tạo hình tượng Phật.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Chớ tăng trưởng sân, hoại căn lành
Từ tâm thích pháp tạo hình Phật
Sẽ được thân đủ tướng trang nghiêm
Tất cả chúng sinh thường ưa thấy.*

Lại nữa, này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì được thân phú quý. Những gì là bốn?

1. Bố thí đúng thời.
2. Không lòng khinh mạn.
3. Vui mừng mà cho.
4. Chẳng mong quả báo.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Đúng thời bố thí không khinh mạn
Hoan hỷ đem cho chẳng mong cầu
Với bốn hạnh này thường siêng tu
Thọ sinh sẽ được đại phú quý.*

Lại nữa, này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì được quyền thuộc chẳng cản trở phá hoại. Những gì là bốn?

1. Khéo rời bỏ lời nói ly gián.
2. Làm cho chúng sinh tà kiến an trụ chánh kiến.
3. Chánh pháp sắp diệt hộ trì cho bền lâu.
4. Dạy chúng sinh hướng đến Phật Bồ-đề.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Bỏ rời ly gián và tà kiến
Chánh pháp sắp diệt hay hộ trì
Khiến chúng sinh trụ đại Bồ-đề
Sẽ được quyền thuộc không hư hoại.*

Lại nữa, này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp sẽ được hóa sinh ở trước chư Phật ngồi tòa liên hoa. Những gì là bốn?

1. Đem hoa quả đẹp ngon và hương thơm dâng cúng chư Phật và các chùa tháp.
2. Hoàn toàn không làm tổn hại kẻ khác.
3. Tạo tượng Phật ở trên đài sen.

4. Với Phật Bồ-đề hay sinh lòng tin thanh tịnh.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Hoa hương cúng Phật và chùa tháp
Chẳng hại kẻ khác và tạo tượng
Rất tin hiểu nơi Phật Bồ-đề
Được ngồi hoa sen sinh trước Phật.*

Lại nữa, này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì được thần thông thù thắng từ một cõi Phật đến một cõi Phật khác. Những gì là bốn?

1. Thấy người tu pháp lành thì chẳng làm chướng não.
2. Lúc người thuyết pháp trọn chẳng làm trở ngại.
3. Thắp đèn sáng cúng dường tháp Phật.
4. Siêng tu tập các môn Thiền định.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Thấy người tu hành thuyết chánh pháp
Chẳng chỉ trích chẳng gây trở ngại
Tháp thờ Như Lai cúng đèn sáng
Siêng tu Thiền định đạo cõi Phật.*

Lại nữa, này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp, thì ở đời không oán thù. Những gì là bốn?

1. Dùng lòng không nịnh bợ mà gần gũi bạn lành.
2. Đối với pháp thù thắng của người, không đem lòng ganh tỵ.
3. Người được danh dự lòng vui mừng theo.
4. Đối với hạnh Bồ-tát hoàn toàn không khinh chê.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Chẳng lòng dua nịnh gần bạn lành
Người có hơn ta không ganh ghét
Người được danh dự thường hoan hỷ
Chẳng chê Bồ-tát được không oán.*

Lại nữa, này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì lời nói được người tin. Những gì là bốn?

1. Lời nói và hạnh tu thường khiến tương ưng.
2. Ở chỗ bạn lành chẳng giấu sự sai lầm của mình.
3. Pháp được nghe chẳng tìm lỗi sai.
4. Với người thuyết pháp chẳng sinh ác tâm.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Ngôn hạnh thường luôn tương ưng
Chẳng giấu tội mình với bạn lành
Nghe kinh chẳng tìm lỗi nhân pháp
Tất cả lời nói được người tin.*

Lại nữa, này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp, thì có thể xa lìa pháp chướng, mau được thanh tịnh. Những gì là bốn?

1. Thâm tâm ưa thích nhiếp trì ba luật nghi.
2. Nghe kinh sâu xa chẳng sinh lòng hoài nghi chỉ trích.
3. Thấy Bồ-tát mới phát ý thì sinh tâm Nhất thiết trí.
4. Đối với hữu tình có tâm đại Từ bình đẳng.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Dùng tâm ý nguyện nhiếp luật nghi
Nghe kinh thậm thâm hay tin hiểu
Kính sợ phát tâm tưởng là Phật
Tâm từ độ khắp tiêu chướng nạn.*

Lại nữa, này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp, thì hay xa lìa các ma nghiệp. Những gì là bốn?

1. Biết rõ pháp tánh bình đẳng.
2. Phát khởi tinh tấn.
3. Thường siêng niệm Phật.
4. Tất cả căn lành đều hồi hướng Vô thượng Bồ-đề.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Biết được các pháp tánh bình đẳng
Thường khởi tinh tấn niệm Như Lai
Hồi hướng tất cả các căn lành
Chúng ma không thể được dịp hại.*

Lại nữa, này Diệu Tuệ! Bồ-tát thành tựu bốn pháp, thì lúc lâm chung được chư Phật hiện ra trước mắt. Những gì là bốn?

1. Người có cầu muốn gì, thì bố thí cho đầy đủ.
2. Đối với các pháp lành, sinh tin hiểu sâu.
3. Với các Bồ-tát thí cúng đồ trang nghiêm.
4. Ở nơi Tam bảo siêng lo cúng dường.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Người có cầu dùng thí cho đủ
Tin hiểu pháp sâu cúng trang nghiêm
Tam bảo phước điền siêng cúng dường
Khi mạng chung thời thấy Phật hiện.*

Đồng nữ Diệu Tuệ bạch rằng rằng:

–Bạch Thế Tôn! Như lời Phật dạy về hạnh Bồ-tát, con sẽ phụng hành. Trong bốn mươi hạnh ấy nếu con thiếu tu một hạnh nào, thì là trái lời Phật dạy, là lừa dối và xem nhẹ Như Lai.

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên bảo đồng nữ Diệu Tuệ:

–Hạnh Bồ-tát rất khó thực hiện, nay người phát nguyện lớn thù thắng ấy, có phải là người đã được tự tại nơi nguyện ấy chăng?

Diệu Tuệ bạch Tôn giả:

–Nếu hoằng nguyện của tôi chân thật chẳng hư, có thể làm cho các hạnh Bồ-tát được viên mãn, thì xin cõi tam thiên đại thiên này chấn động sáu cách, trời mưa hoa đẹp, trống trời tự kêu.

Đồng nữ nguyện xong, hư không tung hoa như mưa, trống trời kêu vang, cả đại thiên thế giới chấn động sáu cách.

Diệu Tuệ lại bạch Tôn giả rằng:

–Do lời phát nguyện chân thật ấy, đời vị lai tôi sẽ thành Phật như Đức Thích-ca Như Lai. Cõi nước tôi không có các ma sự và tên ác thú nữ nhân. Nếu lời tôi nói đây không hư vọng thì nguyện cho thân thể đại chúng đều thành sắc vàng.

Đồng nữ nói xong cả chúng đều thành sắc vàng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên rời chỗ ngồi đứng dậy, để hở vai áo bên phải, đánh lễ chân Phật mà bạch rằng:

–Bạch Thế Tôn! Nay con trước tiên xin lạy Bồ-tát mới phát tâm và chúng Đại Bồ-tát.

Văn-thù-sư-lợi Pháp vương tử hỏi Diệu Tuệ:

–Người an trụ pháp gì mà phát nguyện thành thực ấy?

Đồng nữ Diệu Tuệ đáp rằng:

–Bạch Văn-thù-sư-lợi! Lời hỏi ấy chẳng phải. Vì sao? Vì trong pháp giới không có chỗ trụ.

Lại hỏi:

–Thế nào gọi là Bồ-đề?

Đáp:

–Không phân biệt pháp, đây gọi là Bồ-đề.

Lại hỏi:

–Thế nào gọi là Bồ-tát?

Đáp:

–Tất cả các pháp đồng tướng hư không, đây gọi là Bồ-tát.

Lại hỏi:

–Thế nào gọi là hạnh Bồ-đề?

Đáp:

–Hạnh dường như sóng nắng trên đường, âm vọng trong hang, đây là hạnh Bồ-đề.

Lại hỏi:

–Y cứ mật ý gì mà nói như vậy?

Đáp:

–Ở trong đây tôi không thấy có chút pháp mật chẳng phải mật.

Lại hỏi:

–Nếu như vậy thì tất cả phàm phu lẽ ra là Bồ-đề?

Đáp:

–Ngài cho rằng Bồ-đề khác với phàm phu ư, chớ quan niệm như vậy. Vì sao? Vì đồng một tướng pháp giới chẳng giữ, chẳng bỏ, không có thành hoại.

Lại hỏi:

–Trong nghĩa này người hiểu rõ được số ấy có bao nhiêu?

Đáp:

–Như bao nhiêu lượng tâm tâm sở huyễn hóa, thì có bao nhiêu chúng sinh huyễn hóa hay hiểu rõ nghĩa này.

Lại hỏi:

–Huẩn hóa vốn không có, sao lại có tâm, tâm sở như vậy?

Đáp:

–Pháp giới cũng vậy chẳng có chẳng không, cho đến Như Lai cũng chẳng có chẳng không.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đồng nữ Diệu Tuệ này thật rất hy hữu hay thành tựu được pháp nhãn như vậy.

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy! Thật như lời Văn-thù-sư-lợi nói. Nhưng thuở quá khứ đồng nữ này

đã phát tâm Bồ-đề, trải qua ba mươi kiếp rồi ta mới phát sinh hương Vô thượng Bồ-đề. Đồng nữ này cũng làm cho Văn-thù-sư-lợi an trụ Vô sinh nhẫn.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi liền quay lại đảnh lễ đồng nữ Diệu Tuệ và bạch:

–Thuở quá khứ vô lượng kiếp trước tôi đã từng cúng dường đồng nữ, chẳng ngờ ngày nay lại được thân cận.

Diệu Tuệ nói:

–Bạch ngài Văn-thù-sư-lợi! Ngài chớ sinh khởi phân biệt như vậy. Vì sao? Vì do không phân biệt mà được Vô sinh nhẫn.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi lại hỏi đồng nữ Diệu Tuệ:

–Nay đồng nữ vẫn chưa chuyển đổi thân nữ nhân ư?

Diệu Tuệ nói:

–Tướng nữ nhân trọn chẳng thể được, thì có thể chuyển đổi những gì. Bạch ngài Văn-thù-sư-lợi! Tôi sẽ vì ngài mà dứt trừ nghi hoặc. Do vì tôi nói lời chân thật như vậy: “Đời đương lai lúc tôi được Vô thượng Bồ-đề, trong chánh pháp của tôi, các hàng Tỳ-kheo nghe lời giảng truyền, khéo đến xuất gia nhập đạo. Trong quốc độ tôi, tất cả các thân của hội chúng thân đều kim sắc, ăn mặc đồ dùng như cung trời thứ sáu, đều tùy niệm hiện ra, không có ma sự và các ác đạo, cũng không có tên nữ nhân, có tòa bảy báu, trên giảng lười báu, hoa sen bảy báu trùm với tướng báu, như cõi thanh tịnh trang nghiêm của Văn-thù-sư-lợi được thành, cùng nhau không khác.” Nếu lời tôi nói trên đây không hư vọng, thì nay toàn đại chúng thân đều sắc vàng, thân nữ nhân của tôi biến thành nam tử như Tỳ-kheo Tri Pháp ba mươi tuổi.

Đồng nữ nói xong, toàn đại chúng thân đều sắc vàng. Diệu Tuệ chuyển thành nam tử như Tỳ-kheo Tri Pháp ba mươi tuổi.

Bấy giờ chư Thiên Địa cư chuyển nhau ca ngợi:

–Lành thay, lành thay! Đại Bồ-tát Diệu Tuệ có thể thuở vị lai lúc thành Bồ-đề cõi nước nghiêm tịnh công đức như vậy.

Bấy giờ, Đức Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Bồ-tát Diệu Tuệ này! Đời đương lai thành Phật hiệu là Thù Thắng Công Đức Bảo Tạng Như Lai.

Đức Phật nói lời này có ba mươi câu-chi chúng sinh an trụ không thoái chuyển nơi Vô thượng Bồ-đề, tám mươi câu-chi chúng sinh xa lìa trần cấu, được Pháp nhãn tịnh, tám ngàn chúng sinh được trí chứng. Năm ngàn Tỳ-kheo hành Bồ-tát thừa lòng muốn thoái chuyển nay vì thấy Bồ-tát Diệu Tuệ ý nguyện căn lành oai đức thù thắng, nên đều cõi thượng y đang mặc dâng lên Đức Như Lai, rồi phát hồng thệ rằng:

–Do căn lành này chúng con quyết định thành Vô thượng Bồ-đề.

Vì các Tỳ-kheo này đem căn lành hồi hướng Vô thượng Bồ-đề nên vượt thoát chín mươi kiếp khổ sinh tử, được không thoái chuyển nơi Vô thượng Bồ-đề.

Đức Phật liền thọ ký cho năm ngàn Tỳ-kheo ấy rằng:

–Đời đương lai qua sau một ngàn kiếp, trong kiếp Vô cấu quang minh, thế giới Dương diệm, cõi nước Nam nhẫn, trong một kiếp nối kế nhau thành Phật đồng một hiệu là Biện Tài Trang Nghiêm Như Lai.

Đức Phật dạy tiếp:

–Này Văn-thù-sư-lợi! Pháp môn như vậy có đại oai đức hay khiến các Bồ-tát và các nhân vật Thanh văn thừa được lợi ích lớn.

Này Văn-thù-sư-lợi! Hoặc có thiện nam, thiện nữ vì cầu Bồ-đề mà không phương

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tiện thiện xảo, hành sáu pháp Ba-la-mật-đa mãn ngàn kiếp. Lại có người trong nửa tháng biên chép đọc tụng kinh này, thì phước đức đây hơn phước đức trên ngàn muôn ức lần, cho đến không thể toán số thí dụ.

Này Văn-thù-sư-lợi! Pháp môn vi diệu như vậy là căn bản của các Khế kinh Đại thừa, ta đem phó chúc cho ông, đời đương lai ông thọ trì đọc tụng giảng giải cho người.

Ví như vua Chuyển luân thánh vương ra đời, thì bảy báu đều hiện ra tại trước vua. Sau khi vua mất thì bảy báu cũng mất theo.

Pháp môn vi diệu này lưu hành tại thế gian thì tức là Pháp nhãn của bảy phần Bồ-đề... của Như Lai chẳng mất. Nếu không lưu hành thì chánh pháp sẽ mất.

Vì thế nên, này Văn-thù-sư-lợi! Nếu người muốn cầu Bồ-đề thì nên phát khởi tinh tấn biên chép kinh này, thọ trì đọc tụng vì người mà giải thuyết. Đây là lời dạy của Đức Phật, chớ để đời sau phải sinh lòng hối hận.

Đức Phật nói kinh này rồi, Bồ-tát Diệu Tuệ, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi và cả đại chúng Trời, Người, A-tu-la, Càn-thát-bà,... nghe lời Phật dạy đều rất vui mừng tín thọ phụng hành.

M